

jeho (stupni viny obou manželů a majetkovým poměrům jejich) nemluví důvody slušnosti pro přiznání výživného manželu, jí je přiznal. Toto zmocnění soudu se zakládá na uvedeném ustanovení zákonném. Jestliže dle čl. I. čís. 2 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n. není přípustné dovolání proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu, jde-li o výměru výživného ze zákona, jest tento pojem vzhledem k účelu zákona chápati jen jako protivu k výživnému ze smlouvy. Poněvadž tu nejde o toto výživné, jest i výživné podle cit. dvor. dekretu považovati v tomto smyslu za výživné ze zákona a jest proto dovolání nepřipustné.

Čís. 15383.

Kto sa na rube zmenky podpísal s výslovným dodatkom »ako člen správy«, nie je z podpisu osobne zaviazaný.

(Rozh. z 10. septembra 1936, Rv IV 313/36.)

Zmenku, ktorú žalujúca strana proti žalovanému zmenkovou žalobou uplatnila, podpísal tento na rube tým spôsobom, že za blankoindosamentom remitenta zmenky napísal svoje meno s dodatkom »ako člen správy«. Zmenka bola adresovaná na Potravné družstvo pre S. a okolie a ním akceptovaná. V námietkach proti zmenkovému platebnému príkazu namietať žalovaný medzi iným, že zmenku opatril blankoindosamentom nie v svojej osobe, ale len ako člen správy Potravného družstva pre S. a okolie, tak že zo svojho podpisu na rube zmenky nie je osobne zaviazaný.

O b a n i ž š i e s ú d y námietky žalovaného zamietly a zmenkový platebný príkaz ponechaly po výšku sníženej žalobnej sumy v účinnosti. Z d ô v o d o v rozsudku o d v o l a c i e h o s ú d u: Žalovaný kladl jak před prvním soudem, tak i v odvolacím řízení velkou váhu na tu skutečnost, že směnku podepsal jako indosant s doložkou »jako člen představenstva«, a vyvozuje z této doložky, že osobně za směnečný dluh neručí, poněvadž tato doložka má též význam jako doložka sine obligo, uvedená v odst. 2 § 12 směn. zák. Tato interpretace je mylná, neboť tak dalekosáhlý význam doložka, označující určitý poměr indosanta k akceptantovi, nemá. Praxe připouští osvobození od garančního následku indosamentu pouze tehdy, když indosant připojí doložku, která s vyloučením každé pochybnosti vylučuje jeho úmysl ručiti za směnečný peníz. Žalovaný pak tím méně může se tohoto účinku dovolávat, neboť jako advokát by jistě připojil takovou doložku k svému indosamentu, která by odpovídala předpisu odst. 2 § 12 směn. zák., kdyby chtěl svoje ručení vyloučiti. Kromě toho se žalující strana právem dovolává toho, že má v rukou vlastnoručně podepsané prohlášení žalovaného ze dne 15. září 1931, ve kterém se žalovaný výslovně již předem vzdává jakýchkoli námitek proti směnce.

N a j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu zmenil a zmenkový platebný príkaz dotyčne žalovaného zbavil účinnosti.

D ō v o d y :

Dovolací žádosti nelze upřítí oprávnění v tom, že podepsal-li dovolatel spornou směnku, adresovanou na Potravní družstvo pro S. a okolí in dorso s výslovným dodatkem »jako člen představenstva«, pak ji nepodepsal osobně za sebe. To plyne již z objektivního výkladu tohoto dodatku (srov. rozh. Sb. n. s. č. 10724 a 11079). Z prohlášení z 15. září 1931 nemůže však žalující strana pro své stanovisko již z toho důvodu těžiti, že i toto podepsal dovolatel s týmž dodatkem.

Je-li však tomu tak, není žaloba, opírající se jediné o tento podpis dovolatelův na směnce, proti jeho osobě důvodná. Tím, že napadený rozsudek na základě uvedeného podpisu odsoudil žalovaného osobně k placení, porušil materiální právo, takže již proto muselo býti dovolací žádosti vyhověno, aniž bylo třeba zabývati se jejími dalšími výtkami.

Čís. 15384.

Jak se má zachovati soud pozůstalostní, jestliže mezi přihlášeným dědicem a pozůstalými, kteří se k pozůstalosti nepřihlásili, je sporné, zda nějaké jmění patří do pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 11. září 1936, R I 416/36.)

K pozůstalosti po Anně Š-ové se přihlásil Ladislav Š., syn zemřelé, který prohlásil, že do pozůstalosti patří také vkladní knížka peněžního ústavu. Dcera zůstavitelčina Božena V-ová a Josef V., jako otcovský opatrovník nezl. Zdenky V-ové, prohlásili za pozůstalost Františka Š-a, že na pozůstalost tu nároků nečiní, ježto tu není jmění. Přihláška Ladislava Š-a byla na soud přijata. Otcovský opatrovník nezl. Zdenky V-ové navrhl, aby projednání pozůstalosti po Anně Š-ové schváleno nebylo, ježto co do uvedené vkladní knížky byla již pozůstalost po Františku Š-ovi projednána a knížka ta do této pozůstalosti pojata a dle projednání připadla nezl. Zdence V-ové, takže by ohledně této knížky byla pozůstalost dvakrát projednána. P r v ý s o u d napadeným usnesením návrh zamítl. R e k u r s n í s o u d odkázal navrhovatele na pořad práva. D ů v o d y: Ježto přihlášený dědic po Anně Š-ové tvrdil, že vkladní knížka patří do pozůstalosti Anny Š-ové, právem ji pozůstalostní soudce po případě soudní komisař při jednání dne 2. července 1935 zařadil do jmění pozůstalosti. Ladislav Š. potvrdil sice s Boženou V-ovou, že po Anně Š-ové nezůstalo jmění a že vkladní knížka tato byla vlastnictvím Františka Š-a, manžela zůstavitelčina, jehož pozůstalost se projednávala, později pak vlastnictvím Ladislava Š-a. Toto svoje prohlášení však opravil a trval na tom, že knížka patří do pozůstalosti po Anně Š-ové. Z toho je patrné, že otázka, do čí pozůstalosti vkladní knížka patří, jest mezi dědicem přihlásivším se k pozůstalosti po Anně Š-ové a mezi dědici po Františku Š-ovi sporná a nemůže proto pozůstalostní soudce řešiti tuto otázku v nesporném řízení. Není na závadu,